

til Finansloven, opgiver man i Virkeligheden det, der er Kernen i Parlamentarismen, og den Forstaaelse af Parlamentarismen, som til alle Tider har været hævdet af Venstre.

Jeg kunde have Lyst til at spørge, hvorledes Konseilspræsidenten opfatter dette Spørgsmaal om Folketingets Stilling til Landstinget, men han er jo ikke til Stede i Dag og har vel altsaa ikke Lejlighed til at være her, saa ham kunne vi jo ikke faa Lejlighed til at spørge. Det kan jo ogsaa være, at Finansministeren i saa høj Grad repræsenterer Ministeriets politiske Stilling, at vi kunne være lige saa vel tjente med et Svar fra ham som med et Svar fra Konseilspræsidenten. Men dernæst vilde det unægtelig interessere mig at høre den Opfattelse, som Regeringspartiet, det Parti, der slutter sig om Ministeriet, har af dette Spørgsmaal. Den højtærede Ordfører (Jørgen Jensen) fremsatte nogle Udtalelser herom i Eftermiddagsmødet. Disse Udtalelser vare mig ikke klare, jeg forstod ikke rigtig, om han vendte sig imod det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schovelin) og vilde give en anden Fortolkning af Parlamentarismen, en Fortolkning, der var mere i Overensstemmelse med den Opfattelse, vi altid have gjort gældende fra alle Sider i Folketingets Flertal, eller om det var noget andet, han egentlig vilde have sagt dermed. Det vilde interessere mig, om man fra deres Side, som kunne antages at have den politiske Ledelse i Flertalspartiet, vilde udtale sig om sin Opfattelse af det Spørgsmaal. Partiets Formand vilde sikkert være interessant at høre i saa Henseende, saa at vi kom paa det rene med, hvorledes han opfatter Stillingen mellem Landstinget og Folketinget. Saaledes som den højtærede Finansminister om dette Punkt har udtalt sig, kan jeg ikke se andet, end at han har foretaget et stort Tilbageskridt i Folketingets Stilling og stillet sig selv overordentlig svagt, naar han nu kommer op i Landstinget. Han har paa Forhaand sagt: Jeg maa indrette mine Forslag efter Landstingets Ønsker, jeg maa stadig se paa det gennemførlige. Men han har ikke nøjedes med dette, han har oven i Købet føjet til, at paa selve Finansloven var Stillingen den, at man kunde frygte en Konflikt mellem de to Ting og alvorlige Vanskeligheder. Naar han kommer paa denne Vis med sit Knippe af Love op til Landstinget, ser jeg ikke rettere, end at han paa Forhaand har gjort sig selv til den

ydmygt bedende, der ligesom har givet sig i Modpartens Haand. Hvis Landstinget ønsker at lave dette Aars Finanslov om for at faa Lejlighed til at optage en almindelig Tolddebat med den højtærede Finansminister, bliver Stillingen saa ikke meget vanskelig for ham, naar han paa Forhaand har opgivet Ævred i saa Henseende? Det forekommer mig, at han i høj Grad har svækket baade sin og Folketingets Stilling og Folketingets Betydning i det hele og svækket Betydningen af det, der blev vundet i 1901, ved den Maade, hvorpaa han har taget sin Position her, svækket Betydningen deraf netop i forfatningsmæssig Henseende.

Over hele Linien forekommer det mig, at den Udvikling, der foregaar, er Udtryk for det, jeg adskillige Gange har haft Lejlighed til at nævne, nemlig en Bevægelse ad Høje til. Skattemæssig set foreligger denne Udvikling i de Forslag, vi her have; forfatningsmæssig set foreligger den samme Udvikling i de Udtalelser, som ere fremkomne her fra Ministeriets Side. Og medens dette foregaar ganske stille, men derfor ikke mindre betydningsfuldt, bliver Forholdet alligevel dette, at samtidig er der ikke Spor af Fart i det Forfatningsarbejde, som er en Del af den nuværende Regerings Program. Grundlovsforslaget ligger stille oppe i Landstinget, ingen rører det, ingen beskæftiger sig med det, den højtærede Konseilspræsident tænker ved en eller anden Lejlighed paa det i en Jubilæumstale, men her i Rigsdagen hører man intet til det; i Grundlovsagen føres vi ikke frem, under Skattelovsforhandlingerne føres vi tilbage. Dette er Resultatet af den Politik, der har været ført hidtil i Vinter.

Slengerik: Der er forskellige Ting, der have været bemærkelsesværdige under denne Skattelovbehandling i Folketinget. Der er for det første dette, at Tilslutningen af Tingets Medlemmer til denne Forhandling har været forholdsvis ringe, det er sikkert, at der ikke fra Medlemmernes Side har været nogen større Interesse for det Spørgsmaal, vi behandle her. Hvis man har lagt Mærke til, hvor mange Medlemmer der har været til Stede i Salen i de Dage, vi have forhandlet Skattelovene, vil man have set, at det har jævnt hen været omkring ved Halvdelen af det hele Antal. Og denne Mangel paa Interesse har ogsaa smittet Tilhørerne. Tilhørerpladserne have heller ikke været stærkt besatte i de Dage, vi have forhandlet om